

Inleiding

Incassade heeft kennis genomen van het Besluit houdende regels ter normering van de vergoeding voor kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte. Hierna het Besluit genoemd.

Namens de beroepsgeroep heeft de KBvG inzake het onderhavige besluit een standpunt ingenomen. Incassade hecht er aan om in aanvulling en in afwijking van de reactie van de KBvG nog enige opmerkingen te maken. Incassade wenst in te gaan op het voorstel om bij de berekening van de incassokosten geen rekening te houden met de verschenen rente en op het voorstel om de verschuldigde BTW niet bij de schuldenaar te verhalen.

Geen incassokosten over rente

In haar reactie heeft de KBvG, namens de beroepsgroep, aangegeven zich er in te kunnen vinden dat de vergoeding wordt berekend over de hoofdsom zonder rente. Dit zou met name de eenvoud van de berekening dienen. Uiteraard dient dit de eenvoud, maar dit betekent nog niet dat dit ook een juiste opvatting is. In bepaalde gevallen kan het zelfs zeer onbillijk werken indien de rente buiten beschouwing wordt gelaten.

Uitgangspunt in ons recht is dat de rente een integraal onderdeel uitmaakt van de vordering. Ook de rente die nog geen vol jaar vervallen is, is de schuldenaar verschuldigd en maakt onderdeel uit van de vordering. In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering maakt de rente deel uit van de vordering. Voor de berekening van het vastrecht, het salaris en voor de bepaling van de bevoegdheid van de rechter wordt rekening gehouden met de rente.

Het is geforceerd en volstrekt onvoldoende gemotiveerd om voor de berekening van de incassokosten een ander begrip vordering te hanteren, dan voor de berekening van het vastrecht en het salaris. In ieder geval valt niet in te zien welk essentieel verschil dit onderscheid zou moeten rechtvaardigen. Het verwijzen naar de eenvoud van de berekening geldt immers evenzeer voor de andere kosten.

In de nota van toelichting wordt nog gewezen op artikel 6:119, tweede lid en artikel 6:119a, derde lid BW. Ingevolge deze bepalingen wordt het bedrag waarover de wettelijke rente wordt berekend (en niet de hoofdsom) na afloop van een jaar waarover de wettelijke rente wordt berekend, vermeerderd met de wettelijke rente. Met deze verwijzing wordt de regeling er niet duidelijker op. Immers in genoemde artikelen wordt niet verwezen naar het begrip hoofdsom van de vordering, maar naar het bedrag waarover rente wordt berekend. Hiermee is niet direct duidelijk dat de reeds een jaar vervallen rente onderdeel uitmaakt van de hoofdsom, zoals bedoeld in artikel 6:96 BW. Het lijkt in ieder geval goed om te bepalen wat wordt bedoeld met het begrip hoofdsom in artikel 6: 96 BW.

Om onbillijkheden te voorkomen, pleit Incassade er echter voor om bij de berekening van de incassokosten rekening te houden met de hoofdsom en de rente. Omwille van de eenvoud heeft het de voorkeur om het bedrag aan rente, waarmee wordt gerekend, te fixeren. Dit zou kunnen worden gefixeerd op het bedrag aan rente dat verschuldigd is op het moment dat de incasso daadwerkelijk wordt aangevangen.

Geen verhaal van BTW op de schuldenaar

De KBvG deelt de mening van de Minister dat omwille van de eenvoud en de hanteerbaarheid van de regeling moet worden gekozen voor een niet belaste tegemoetkoming in de werkelijke incassokosten van de schuldeiser.

Incassade meent dat hier wederom een onjuiste keuze wordt gemaakt. Incassade is van mening dat iedere schuldeiser een even grote kans moet hebben om de geleden schade te verhalen op de schuldenaar. Uitgangspunt van de wettelijke regeling is immers dat de schade zo veel mogelijk verhaald kan worden op de schuldenaar.

Om partijen die de BTW niet kunnen verrekenen, te denken valt aan verhuurders, zorgverzekeraars, financiële instellingen, die vaak veel vorderingen hebben, hierbij achter te stellen, wordt volstrekt onvoldoende gemotiveerd. Zij dienen evenals, de BTW over het toegewezen salaris, nu ook de BTW over de incassokosten zelf te dragen. Voor deze schuldeisers gaat het vaak om grote bedragen. Deze schuldeisers zullen de geleden schade gaan doorbelasten door verhoging van huur, premie en afsluitprovisies voor alle huurders, verzekerden en klanten.

Dit is een onwenselijk gevolg. Ook gelet op het feit dat het overheidsbeleid er op is gericht om er voor te zorgen dat de vervuiler ook de kosten hiervan betaalt. Het gaat derhalve niet aan om allen te laten betalen voor de schade veroorzaakt door enkele schuldenaren, die hun verplichtingen niet nakomen.

De stelling dat het voor de schuldenaar geen verschil moet maken wie de vordering incasseert, overtuigt niet. Dit zou betekenen dat als bijeffect van het wetsvoorstel genoemde instellingen worden aangemoedigd om hun vorderingen zelf te incasseren. Waarmee de goede relatie die vooral veel gerechtsdeurwaarders met deze instellingen hebben onder druk wordt gezet. De markt wordt hierdoor bewust of onbewust verstoord. Incassade meent dat dit neveneffect onwenselijk is.

Incassade pleit er dan ook voor om eventuele BTW schade te verhalen op de schuldenaar. Zij merkt hierbij op dat het Besluit Tarieven Ambtshandelingen Gerechtsdeurwaarders ook voorziet in een dergelijke verhoging (artikel 10).